

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Lovsekretariatet
Christiansborg
1218 København K

Dato: 28. september 2007
Kontor: Det Internationale
Kontor
Sagsnr.: 2007-152-1305
Dok.: CHA41424

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. S 6182, som medlem af Folketinget Line Barfod (EL) har stillet til justitsministeren den 14. september 2007.

Lene Espersen

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. S 6182 fra medlem af Folketinget Line Barfod (EL):

”Med hvilke lande har Danmark, inden for det strafferetlige område, bilaterale aftaler om udveksling af personoplysninger, og hvilke betingelser er opstillet for at sikre, at udvekslingen af oplysninger ikke fører til anvendelse af tortur eller anden nedværdigende umenneskelig behandling eller straf?”

Svar:

1. Justitsministeriet har forstået spørgsmålet således, at der sigtes til eventuelle bilaterale aftaler vedrørende retshjælp og udlevering, hvor der i forbindelse med sagernes behandling sker en udveksling af personoplysninger.

I den forbindelse kan Justitsministeriet oplyse, at det er ministeriets principielle opfattelse, at det internationale samarbejde vedrørende retshjælp mv. på det strafferetlige område i videst muligt omfang bør foregå på grundlag af multilaterale aftaler (i FN-, Europaråds- og EU-regi). Indgåelse af bilaterale aftaler bør efter Justitsministeriets opfattelse alene ske rent undtagelsesvist, i tilfælde hvor der skønnes at være et konkret behov for sådanne aftaler, og hvor sådanne aftaler skønnes at ville have væsentlig praktisk betydning. Danmark har af den årsag indgået meget få bilaterale aftaler vedrørende retshjælp mv. på det strafferetlige område.

Danmark har på retshjælpsområdet indgået en bilateral aftale med Hong Kong (bekendtgørelse nr. 45 af 21. december 2005). Endvidere har Danmark den 23. juni 2005 indgået en retshjælpsaftale med USA, som endnu ikke er trådt i kraft.

Danmark har med enkelte undtagelser ikke gennemført særlig lovgivning om gensidig retshjælp i straffesager. Det antages imidlertid med støtte i retspraksis, at udenlandske begæringer om efterforskningskridt i Danmark kan imødekommes, uanset om fremsættelsen og behandlingen af retsanmodninger er reguleret i en aftale, der finder anvendelse mellem Danmark og den anmodende stat, eller ej. De relevante efterforskningskridt gennemføres i begge tilfælde på grundlag af en analog anvendelse af de relevante bestemmelser i retsplejeloven, idet en udenlandsk anmodning om efterforskning, herunder ransagning, beslaglæggelse samt edition, kan imødekommes, hvis de pågældende efterforskningskridt kunne gennemføres i forbindelse med en tilsvarende national strafferetlig efterforskning.

Sager om strafferetlig retshjælp behandles i lyset af Justitsministeriets vejledning på området, hvoraf det bl.a. fremgår, at behandlingen af gensidig bistand i straffesager sker i overensstemmelse med dansk ret. En retsanmodning vil derfor ikke kunne gennemføres, hvis den helt ekstraordinære situation skulle opstå, at der er grundlag for at antage, at det pågældende efterforskningskridt skal danne grundlag for anvendelsen af tortur eller anden nedværdigende umenneskelig behandling eller straf.

På udleveringsområdet har Danmark indgået bilaterale udleveringsaftaler med Canada (bekendtgørelse nr. 138 af 21. december 1979 af traktat af 30. november 1977 med Canada om udlevering) og USA (bekendtgørelse nr. 80 af 12. august 1974 af traktat af 22. juni 1972 med Amerikas Forenede Stater). Justitsministeriet skal bemærke, at en ny udleveringsaftale mellem Danmark og USA, som blev indgået den 23. juni 2005, endnu ikke er trådt i kraft.

Afgørelsen af, om en begæring om udlevering skal imødekommes, træffes i overensstemmelse med udleveringslovens bestemmelser. Heraf fremgår det bl.a., at udlevering ikke må finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende på grund af sin afstamning, sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe, sin religiøse eller politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse, som retter sig mod hans liv eller frihed eller i øvrigt er af alvorlig karakter. Udlevering må endvidere ikke finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen vil blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Herudover gælder det, at udlevering ikke kan finde sted, hvis dette ville stride mod Danmarks internationale menneskeretlige forpligtelser, herunder navnlig Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

2. Generelt om videregivelse af personoplysninger kan Justitsministeriet oplyse, at spørgsmålet om, i hvilket omfang en forvaltningsmyndighed kan videregive fortrolige oplysninger til udenlandske myndigheder, som udgangspunkt beror på, om der efter tavshedspligtsreglerne i forvaltningslovens § 27 og straffelovens § 152 vil være tale om en berettiget eller uberettiget videregivelse.

Det må antages, at danske myndigheder i et vist omfang er berettiget til – f.eks. som led i et mere uformelt samarbejde – at videregive fortrolige

oplysninger til brug for andre landes myndigheder. Det er næppe muligt generelt at angive, hvornår en sådan videregivelse må anses for berettiget. I vurderingen heraf må formentlig navnlig indgå formålet med videregivelsen, herunder om videregivelsen er af betydning for, at den danske forvaltningsmyndighed kan varetage sine forvaltningsopgaver, eller til varetagelse af danske interesser i øvrigt, og forholdene i modtagerlandet, herunder hvordan de fortrolige oplysninger i praksis må antages at blive anvendt i det pågældende land. Der må også lægges vægt på, hvilke karakter den pågældende oplysning har, herunder risikoen for at oplysningen eventuelt misbruges, jf. John Vogter, Forvaltningsloven med kommentarerer, 3. udgave (2001), side 562.

Persondataloven indeholder også regler om adgangen til at videregive oplysninger.

I lovens §§ 5-8 er fastsat de almindelige behandlingsregler – herunder regler om videregivelse – og lovens § 27 indeholder særlige regler om overførsel af oplysninger til tredjelande. Fælles for reglerne er, at det i vidt omfang beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, i hvilket omfang videregivelse af personoplysninger vil kunne finde sted.

Som det fremgår, vil spørgsmålet om, hvorvidt der kan ske videregivelse af personoplysninger til udenlandske myndigheder – f.eks. i forbindelse med efterforskning af en straffesag – i henhold til såvel forvaltningsloven og straffeloven som persondataloven bero på en konkret vurdering af de foreliggende omstændigheder, herunder forholdene i det pågældende land og i den forbindelse, hvordan de fortrolige oplysninger i praksis må antages at blive anvendt i modtagerlandet. Hvis den helt ekstraordinære situation skulle opstå, at der er grundlag for at antage, at de pågældende personoplysninger skal danne grundlag for anvendelse af tortur eller anden nedværdigende umenneskelig behandling eller straf, vil det imidlertid ikke være berettiget for danske myndigheder at videregive oplysningerne.